

Μνήμη της αιιδίμου και παμμακαρίστου βασιλίσσης Ειρήνης, της μετονομασθείσης Ξένης μοναχής - 13 Αυγούστου

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η Παναγία με τον Χριστό ανάμεσα στον αυτοκράτορα Ιωάννη Β΄ και την σύζυγό του Ειρήνη. Ψηφιδωτό στην Αγία Σοφία της Κωνσταντινούπολης (1118).

Έζησε τον 12ο αιώνα μ.Χ. και ήταν κόρη ωραία και ενάρετη. Αυτό το παρατήρησε ο βασιλιάς Αλέξιος ο Κομνηνός και την πάντρεψε με το γιο του Ιωάννη, τον επονομαζόμενο Καλοϊωάννη λόγω των πολλών του αρετών. Η ενάρετη λοιπόν βασίλισσα Ειρήνη, ξόδευε με απλοχεριά σε φιλανθρωπικά έργα, μόνη μάλιστα πήγαινε σε φτωχικές καλύβες, για να δώσει όχι μόνο χρήματα, αλλά και ανώτερη ενίσχυση και παρηγοριά της ελπίδας στο Χριστό. Επίσης έκτισε γηροκομεία και ξενώνες, και άφησε σ' αυτά μεγάλα χρηματικά ποσά για την ασφαλή και άνετη

συντήρηση τους. Στη συνέχεια όμως, η Ειρήνη δοκίμασε μεγάλες θλίψεις. Ο άντρας της σε μια εκστρατεία του στη Συρία το 1143, πέθανε. Αργότερα το ίδιο συνέβη και με τα δύο από τα τέσσερα παιδιά της. Τότε η Ειρήνη, θέλησε να βρει ανακούφιση στις θλίψεις της μέσα στη μοναχική ζωή. Αφού λοιπόν πήρε και τη συγκατάθεση του βασιλιά γιου της Μανουήλ, αποσύρθηκε στη μονή Παντοκράτορος, όπου και έγινε μοναχή, μετονομασθείσα Ξένη. Εκεί τη βρήκε ο θάνατος και την κήδευσαν με μεγάλη απλότητα, όπως η ίδια το επιθυμούσε. Διότι λίγο πριν πεθάνει έλεγε, ότι η βασίλισσα Ειρήνη είχε πεθάνει προ πολλού, και δεν έμενε πλέον παρά μόνο η μοναχή Ξένη.

Πηγή: <http://www.synaxaristis.googlepages.com/13αυγουστου>